

ΑΝΤΙΟ, ΗΛΙΘΙΟΙ – ADIEU LES CONS

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Αλμπέρ Ντιποντέλ
Ηθοποιοί: Βιρζίνι Εφίρά, Αλμπέρ Ντιποντέλ,
 Νικολά Μαριέ.

Φωτογραφία: Αλέξης Καβιρσίν

Μοντάζ: Κριστόφ Πινέλ

Μουσική: Κριστόφ Ζιλίεν

Χώρα: Γαλλία (έγχρωμη)

Διάρκεια: 87'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 6 Βραβεία και 14 Υποψηφιότητες

César Awards, France 2021

Βραβείο B! Ανδρικού ρόλου,

Βραβείο Πρωτότυπου Σεναρίου

Βραβείο Φωτογραφίας

Βραβείο Παραγωγής

Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας

Βραβείο Καλύτερης ταινίας

Μια ξέφρενη κωμωδία καταστάσεων, αλλά και πικρή σάτιρα της γαλλικής πραγματικότητας, η οποία αναδείχθηκε σε μεγάλη νικήτρια των βραβείων Σεζάρ.

Η τεράστια επιτυχία του Αλμπέρ Ντιποντέλ. 12 υποψηφιότητες για τα γαλλικά Σεζάρ, 7 βραβεία, ανάμεσα στα οποία καλύτερης ταινίας και σκηνοθεσίας.

Γαλλικό κομψοτέχνημα που στάζει από πρωτοτυπία, με τρεις ετερόκλητους τύπους να καταδιώκονται για την αθωότητά τους! – Εξαιρετικό (Δ. Δανάικας)

Μια σαραντατριάχρονη κομμώτρια αποφασίζει να ακολουθήσει τα χνάρια του γιου της, που είχε αναγκαστεί να δώσει για υιοθεσία όταν είχε μείνει έγκυος στην εφηβεία της. Θα βρει δυο εντελώς αναπάντεχους συνοδοιπόρους στην έρευνά της, δύο δημόσιους υπάλληλους στην υπηρεσία όπου αρχικά προσφεύγει για να βρει βοήθεια στην αναζήτησή της.

Τεράστια εμπορική επιτυχία στη Γαλλία, που σταμάτησε στα 700.000 εισιτήρια πριν οι αίθουσες της χώρας κλείσουν αναγκαστικά λόγω του περσινού lockdown, το Αντίο Ηλίθιοι προτάθηκε με δώδεκα Σεζάρ και τελικά απέσπασε τα επτά, ανάμεσα στα οποία εκείνα της ταινίας, της σκηνοθεσίας και του σεναρίου για τον Αλμπέρ Ντιποντέλ, ο οποίος πρωταγωνιστεί στον ρόλο του ντροπαλού περδ δημόσιου υπαλλήλου στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, που λόγω του ταλέντου του στην ψηφιακή αρχειακή έρευνα και στον κωδικοποιημένο εντοπισμό πολιτών βοηθά μια κομμώτρια, τη Σιζ Τραπέ (Βιρζίνι Εφίρά), η οποία μαθαίνει ότι είναι σοβαρά άρρωστη και βάζει σκοπό της υπόλοιπης ζωής της να βρει το παιδί που γέννησε στα δεκαπέντε της, καρπτό ενός άτυχου, βραχύβιου, αν και μεγάλου έρωτα, και αναγκάστηκε από τους εξαιλλους γονείς της να δώσει για υιοθεσία.

Οι συνθήκες τα φέρνουν έτσι ώστε ο υπάλληλος, μαζί με τον καλοντυμένο κύριο Μπλεν, τον λίγο εκκεντρικό, πολυλογά, πολυμαθή, ερωτύλο και γενναίο, όπως αποδεικνύεται, και τελειώς τυφλό (οι επιρροές από Μόντι Πάιθον είναι παραπάνω από εμφανείς και η cameo εμφάνιση του Τέρι Γκίλιαμ σε μια διαφήμιση για όπλα διόλου τυχαία) συνάδελφό του, που υποδύεται εκπληκτικά και δίκαια βραβεύτηκε με Σεζάρ β' ανδρικού ρόλου ο Νικολά Μαριέ, βοηθούν τη Σιζ,

που τα παίζει όλα για όλα και αναζητά τον γιατρό που την ξεγέννησε, αλλά πλέον έχει άνοια και όλα του τα ημερολόγια είναι γραμμένα με σημειώσεις δυσνόητες και αριθμούς ακαταλαβίστικους.

Από την κριτική του για τη γραφειοκρατία μέχρι την ιδιοσυγκρασιακή σχέση του απρόβλεπτου ντουέτου, ο Ντιποντέλ δουλεύει συνεχώς την κίνηση και τον ρυθμό της ιδιαίτερης, γλυκόπικρης κομεντί του, μετασχηματίζει τη δυναμική τους, ποντάρει περισσότερο στις κωμικές καταστάσεις παρά στην ευκολία ενός αστειού διαλόγου και φτιάχνει ένα γαλλικό After Hours με ανθρωπιά κάτω από τον, μερικές φορές, παραπάνω από εμφανή φορμαλισμό.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ηθοποίος («Μη Αναστρέψιμος», «Οι Ατέλειωτοι Αρραβώνες») με παράλληλη καριέρα πίσω από την κάμερα, ο **Αλμπέρ Ντιποντέλ** είχε αποσπάσει το 2017 τα βραβεία Σεζάρ σκηνοθεσίας και σεναρίου με τη δραμαντί εποχής «Ραντεβού Εκεί Ψηλά». Αλλάζοντας ύφος, **θα επαναλάβει τώρα την επιτυχία του με μια ξέφρενη κωμωδία καταστάσεων, αλλά και πικρή σάτιρα της γαλλικής πραγματικότητας**, η οποία αναδείχτηκε σε μεγάλη νικήτρια των φετινών Σεζάρ με έξι (καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, πρωτότυπου σεναρίου, β' αντρικού ρόλου, φωτογραφίας, σκηνικών) από 12 συνολικά υποψηφιότητες.

Ευρηματική στις ιδέες της, η ταινία ξεκινά με το αφηγηματικό γκάτζι στο πάτωμα και την απρόσμενα αστεία συνάντηση μιας κομμώτριας η οποία μαθαίνει πως έχει λίγους μήνες ζωής κι ενός δημοσίου υπαλλήλου, εξπέρ των κομπιούτερ και των συστημάτων ασφαλείας, που επιχειρεί να αυτοκτονήσει. Εκείνη είναι αποφασισμένη να επιστρατεύσει κάθε θεμιτό κι αθέμιτο τρόπο για να βρει το παιδί της, το οποίο εγκατέλειψε νεογέννητο πριν 30 χρόνια, κι εκείνος γίνεται ο εκών άκων αρωγός στην αναζήτησή της. Ο χρόνος τους πιέζει, η αστυνομία βρίσκεται στο κατόπι τους, στοιχεία δεν βρίσκονται πουθενά, ενώ στην ομάδα ερεύνης προστίθεται, σχεδόν με το ζόρι, κι ένας τυφλός αρχαιοθέτης.

Ξεκαρδιστική στην εξέλιξή της, **η προσπάθεια του τριό ξεστρατίζει συχνά σε σουρεαλιστικά μονοπάτια, βάλλοντας πετυχημένα ενάντια μιας γελοία γραφειοκρατικής εξουσίας**. Η φάρσα έχει υπόβαθρο, οι πρωταγωνιστές είναι κεφάτοι (ο «τυφλός» Νικολά Μαριέ κέρδισε το Σεζάρ) και μακάρι το χιούμορ να αγκάλιαζε με μεγαλύτερη θέρμη το αλά Μόντι Πάιθον παράλογο, στο οποίο ο Ντιποντέλ κλείνει το μάτι - ο Τέρι Γκίλιαμ κάνει ένα σύντομο πέρασμα (στο τηλεοπτικό διαφημιστικό), ενώ η ταινία είναι αφιερωμένη στον Τέρι Τζόουνς, με τον οποίο ο πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης είχε συνεργαστεί επανειλημμένα. Οι κωμικές ιδέες, όμως, σταδιακά αραιώνουν για χάρη μιας συναισθηματικής σοβαροφάνειας, η οποία έρχε-

ται αργά να μας θυμίσει το δραματικό υπόβαθρο της ιστορίας. Σταδιακά κυριαρχεί εντελώς, καπελώνοντας και την μεγαλόστομη όσο και υπερβολικά απλοϊκή κορύφωση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η Σιζ Τραπέ είναι μια γλυκιά και πληθωρική κομμώτρια που μαθαίνει ότι σύντομα θα πεθάνει από καρκίνο. Τελευταία επιθυμία της, να συναντήσει το παιδί που γέννησε στα 15 και έδωσε για υιοθεσία, χάνοντας από τότε τα ίχνη του. Στην έρευνά της θα βρει απρόθυμο και καταναγκαστικό σύμμαχο έναν αυτοκαταστροφικό αλλά ικανότατο δημόσιο υπάλληλο, έναν «καμμένο» IT που, από παρεξήγηση, σέρνει πίσω του την αντιπρομοκρατική, αλλά κι έναν τυφλό αρχαιοθέτη που τρέφει εμφανή αισθήματα για τη Σιζ.

Η παράδοση των Monty Python διαπερνά την ταινία, όχι μόνο στην αρχική αφιέρωση στον Τέρι Τζόουνς (με τον οποίο ο Ντιποντέλ είχε επανειλημμένα συνεργαστεί) και σε μια εμφάνιση-έκπληξη του Τέρι Γκίλιαμ, αλλά και σε μια πρόθεση συναισθηματικής και εικαστικής υπέρβασης, ενός πανδαιμόνιου δράσης με gags αλλά και κοινωνικές προεκτάσεις. Με την υπογραφή του Αλμπέρ Ντιποντέλ στο σενάριο, τη σκηνοθεσία αλλά και τον κεντρικό ρόλο, η φουριόζα μαύρη κωμωδία απίστασε 12 υποψηφιότητες και 7 βραβεία στα τελευταία Σεζάρ, ανάμεσά τους Καλύτερης Ταινίας και Σκηνοθεσίας.

Ο κωμικός σκελετός είναι πρωτότυπος, η σκωπτική διάθεση προς τη (γαλλική) γραφειοκρατία ολοζώντανη. Ομως το φιλμ ξετυλίγεται υπερ-σκηνοθετημένο, τοποθετημένο ως επί το πλείστον νύχτα, με κιτρινοκόκκινους φωτισμούς, με μια βαριά εγκεφαλική πρόφραση, με φορσέ «χαριτωμένα» μοτίβα, με μια μπερδεμένη κεντρική ιδέα για την αυτοθυσία και την αξία της ζωής, ενώ το σενάριο του δεν μπορεί να υποστηρίξει τα «φιασιδία» του και το χιούμορ χάνεται κάτω από τη συνεχή προσπάθεια για πόζα και μια προοδευτικά αυξανόμενη τάση προς το μελόδραμα. Ο ίδιο ο Ντιποντέλ δίνει μια ευαίσθητη ερμηνεία ως τραγικωμικός ήρωας, ο Νικολά Μαριέ κέρδισε το Σεζάρ στο ρόλο του τυφλού αρχαιοθέτη, αλλά είναι η Βιρζίνι Εφίρα, με το παιδικό πρόσωπο και το ενήλικο βλέμμα, που **δίνει στην ταινία δροσιά, γλύκα και μια τρυφερή αίσθηση απελπισίας**.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ALBERT DUPONTEL

Είναι ηθοποιός, Σεναριογράφος και Σκηνοθέτης, που γεννήθηκε το 1964 στο Saint-Germain-en-Laye, Seine-et-Oise, Γαλλία, με το όνομα Philippe Guillaume.

Φιλμογραφία: 2020 Αντίο, Ηλίθιοι, 2017 Ραντεβού εκεί ψηλά, 2013 9 mois ferme, 2009 Le vilain, 2006 Enfermés dehors, 1999 Le créateur, 1996 Bernie, 1992 Désiré (Short).